

I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Islam fäster mycket stor vikt vid familjen, den är en institution lika gammal som människans historia. Utifrån familjen har människo-rasen utvecklats och inte tvärtom. Äktenskapet, säger Koranen, bör genomlysas av lugn, kärlek och barmhärtighet. Koranen talar också om äktenskapet som "profeternas väg" och profeten Muhammad (frid över honom) har sagt: "Äktenskapet är en del av min Sunna (väg). Den som avviker från min väg är inte en av oss."

Äktenskapet är påbjudet av Allah och är därför "heligt", men det är samtidigt en social institution som ingås med hjälp av ett kontrakt. I detta kontrakt kan olika villkor rörande äktenskapet skrivas in. Bl.a. kan kvinnan skriva in att hon inte tillåter att mannen tar sig fler hustrur och på vilka villkor hon har rätt att ta ut skilsmässa. Kontraktet fungerar sålunda som ett avtal mellan kvinnan och mannen. Twärr kan vi idag se i många s.k. "islamiska" länder, att detta kontrakt blivit mer av ett oåterkalleligt dokument och att kvinnan som vanligt förlorat sina rättigheter. I vissa länder tillfrågas inte ens kvinnan, utan äktenskapet görs upp mellan familjerna. Detta strider helt mot Islams principer. Profeten (frid över honom) har sagt:

"En änka får inte giftas bort innan hon rådfrågats och en jungfru får inte giftas bort utan hennes tillåtelse" Folket frågade: "Hur kan vi veta om hon tillåter det?" Han svarade: "Hennes tystnad (visar hennes tillåtelse)." ((al-Bukhari))

Som alla kontrakt, skapar detta kontrakt ett antal rättigheter och skyldigheter och Islam uppmuntrar sina anhängare att fullfölja sina kontrakt, av vad slag de vara månne. Äktenskapskontraktet har dessutom en speciell status, eftersom familjen anses vara Islams stöttepelare. Därför bör detta kontrakt efterlevas med största respekt. Trots dess höga status, är kontraktet inte - som inom katolicismen - oåterkalleligt. Koranen och Hadith har fastlagt ett antal punkter då skilsmässa är tillåten och i vissa extrema fall ett måste. Dock görs först alla ansträngningar, både av slakten och av samhället, för att återförena mannen och hustrun, eftersom skilsmässa är den tillåtna handling som Gud avskyr mest.

Omgifte är också viktigt inom Islam, och så fort väntetiden är över efter skilsmässan, uppmuntras parterna att söka en ny livskamrat. Tyvärr - igen - existerar det i vissa "muslimska" länder en negativ attityd mot frånskilda kvinnor, som gör att de ofta förblir ensamma. Islam förbjuder sådant.

Tron är det som binder samman den muslimska familjen. Det är därför förbjudet för en

muslim att gifta sig med en kafir (en fler gud dyrkare eller ateist). Det är tillåtet för en muslimsk man att gifta sig med en troende, praktiserande kristen eller judisk kvinna, men detta är ingenting som rekommenderas. För detta finns också vissa förbehåll (kvinnan måste t.ex. förbinda sig att uppfostra parets barn till muslimer). Då mannen är den som har det yttersta ansvaret för familjen i Islam, är det inte tillåtet för en muslimsk kvinna att gifta sig med någon annan än en muslim. Profeten (frid över honom) har sagt:

”En kvinna blir gift av fyra orsaker; hennes rikedom, hennes sociala status, hennes skönhet eller hennes religion (moral). så gift er med den religiösa kvinnan om ni inte vill bli förlorare.” ((al-Bukhari))

Koranen, Surat-al-Nur, vers 26, säger:

”Orena kvinnor är för orena män och...rena kvinnor är för rena män...”

Islam tolererar inga för- eller utomäktenskapliga förbindelser. Mannen och kvinnan kan träffas i sällskap med andra muslimer eller i familjen och diskutera och lära känna varandra. Detta kan pågå så länge parterna önskar, dvs. tills de anser att de kan ingå ett äktenskap eller tills de inser att de inte alls passar ihop. Det är mycket viktigt att de tar god tid på sig och att de anstränger sig för att ta reda på den andres åsikter, läggning och temperament, för att kunna bestämma om de passar att leva tillsammans.

På så vis markerar också Islam att äktenskapet inte skall baseras på fysisk attraktion, som ju är fort övergående, utan på en likartad livsinställning och likartade sinnelag. Det är när båda parterna har samma åsikter i livsavgörande frågor som äktenskapet har största chansen att bli lyckligt.

Familjen är, som tidigare nämnts, en stöttepelare i det muslimska samhället. Den skall fungera som ett miniatyrsamhälle, där den nya generationen uppfostras i den islamiska andan och varsamt förs ut i samhället. Följande uttalande av profeten (frid över honom) visar vilken anda som bör råda inom familjen: ”O, mitt folk, edra hustrur har vissa rättigheter över eder och ni har vissa rättigheter över dem. Behandla dem väl, ty de är edra kompanjoner och anförtrodda medhjälpare.”

Det finns många regler som rör familjen och dess funktion och de syftar alla till att skapa en fungerande, lugn, harmonisk och kärleksfull omgivning för den nya generationen muslimer.

Islam ser på mannen och hustrun som varandras komplement. Ingen skall dominera den andra. Var och en har individuella rättigheter och skyldigheter - tillsammans bildar de en fridfull och lycklig familj, vilken utgör basen för ett sunt och blomstrande samhälle.

I den muslimska familjen har alla klart definierade uppgifter. Dels i den "stora" familj som släkten utgör och dels i den familj som består av mamma, pappa och barn. Det är viktigt att en ung familj försöker skaffa sig en egen bostad, för även om den "stora" familjen är väldigt viktig, så är hemmets lugna vrå högt värderad i Islam. Att få vara ifred är en rättighet inom Islam. Av hemmets olika sysslor har uppfostran av barnen och tillsyn av hemmet fallit på kvinnan. Det är ju välkänt att kvinnor för det mesta har större tålamod med barn och större sinne för detaljer, dvs. har lättare för att hålla ordning och skapa hemtrevnad. Dessutom skall hon se till att maken trivs i hemmet, så att det blir till något att "längta hem till".

Mannens uppgift är att sköta familjens ekonomi. Han skall se till att det finns matpengar, pengar till hyran och dessutom att barnen kan gå i skola, att hustrun har kläder, osv. Kvinnan kan t.o.m. begära att mannen anställer en kokerska, en städerska eller dylikt (om han har möjlighet). Mannen är också den som företräder familjen utåt.

Inom Islam är alla människor jämlikar. Män och kvinnor är jämlika, men inte identiska. Statistiskt sett är ju genomsnitts man starkare, tyngre, muskulösare och längre än genomsnitts kvinnan. Kvinnor kan bli gravida och föda barn, vilket inte män kan. Männen är jämförelsevis mer rationella och mindre känslamma än kvinnorna, som ofta tänker med hjärtat först.

Det är på grund av detta som de tilldelats olika uppgifter inom familjen. Det är ingen som undrar över om en tandläkare är jämställd (jämlik) med en stansoperatris. Man konstaterar bara att de har olika arbetsuppgifter. "Jämställdhet" mellan könen" uppnåddes redan för fjorton hundra år sedan, inom Islam.

Islam vägrar också att nedvärdera en grupp människor enbart på grund av deras sysslor, vare sig dessa sker i hemmet eller ute i samhället, och har sålunda redan från början löst alla problem med "status" och hög/låg samhällsställning.

Kvinnan är hemmets härskarinna och mannen är familjens överhuvud. Man kan också säga att kvinnan är inrikesminister och mannen utrikesminister. Ett stabilt samhälle kan bara existera där äktenskapet är den enda institutionen för fysisk attraktion mellan man och kvinna och där familjen är den viktigaste sociala enheten. Det är i familjen som grunderna för det nya samhället läggs.

senaste nytt